

2. Teine väide: ELTL artikli 108 lõike 1 ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine

- Siinkohal väidavad hagejad, et komisjon ei arvestanud ELTL artikli 108 lõikega 1 ja õiguskindluse põhimõttega, kui ta selleks, et kontrollida oma esialgset hinnangut taastuenergiaseadusele kui abile, kohaldas uue abi suhtes ette nähtud menetlust vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 4 lõikele 4, selle asemel, et kohaldada olemasoleva abi suhtes ette nähtud menetlust vastavalt määruse nr 659/1999 artiklile 17 ja sellele järgnevatele artiklitele. Sellega seoses väidavad hagejad eelkõige, et komisjon ei kvalifitseerinud 22. mai 2002. aasta otsusega 2000. aasta taastuenergiaseadust abiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna tegemist ei olnud riigi vahendite ülekandmisega. Muudatused, mis tehti 2012. aasta taastuenergiaseadusesse võrreldes 2000. aasta taastuenergiaseadusega ei olnud komisjoni 22. mai 2002. aasta otsust arvesse võttes olulised. Komisjon oleks seega võinud panna oma muutunud õigusliku seisukoha maksma ELTL artikli 108 lõike 1 kohases menetluses ilma hagejaid koormamata.

3. Kolmas väide: põhiõiguste harta artikli 41 ja õiguse olla ära kuulatud rikkumine

- Lisaks väidavad hagejad, et kostja võttis vaidlustatud otsuse vastu, ilma et ta oleks andnud hagejatele eelnevalt võimalust seisukoha võtmiseks.

(¹) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

30. aprillil 2014 esitatud hagi – Flachglas Torgau jt versus komisjon

(Kohtuasi T-276/14)

(2014/C 223/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Saksamaa), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Saksamaa) ja Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja H. Janssen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide: ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumine

- Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1, sest seaduses, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus”), ette nähtud taastuenergia lisatasu ja eriline hüvitamiskord ei kujuta endast riigi või riigi kontrollitavate vahendite andmist. Kõik nende meetmete kvalifitseerimiseks olulised asjaolud tuvastati komisjoni ja Saksamaa Liitvabariigi vahelises eelmenetluses. Selliseid kahtlusi, mida komisjon oleks pidanud tuvastama ELTL artikli 108 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (¹), artikli 4 lõikes 4 sätestatud menetluses, enam ei esinenud.

2. Teine väide: ELTL artikli 108 lõike 1 ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine

— Siinkohal väidavad hagejad, et komisjon ei arvestanud ELTL artikli 108 lõikega 1 ja õiguskindluse põhimõttega, kui ta selleks, et kontrollida oma esialgset hinnangut taastuenergiaseadusele kui abile, kohaldas uue abi suhtes ette nähtud menetlust vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 4 lõikele 4, selle asemel, et kohaldada olemasoleva abi suhtes ette nähtud menetlust vastavalt määruse nr 659/1999 artiklile 17 ja sellele järgnevale artiklitele. Sellega seoses väidavad hagejad eelkõige, et komisjon ei kvalifitseerinud 22. mai 2002. aasta otsusega 2000. aasta taastuenergiaseadust abiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna tegemist ei olnud riigi vahendite ülekandmisega. Muudatused, mis tehti 2012. aasta taastuenergiaseadusesse võrreldes 2000. aasta taastuenergiaseadusega ei olnud komisjoni 22. mai 2002. aasta otsust arvesse võttes olulised. Komisjon oleks seega võinud panna oma muutunud õigusliku seisukoha maksma ELTL artikli 108 lõike 1 kohases menetluses ilma hagejaid koormamata.

3. Kolmas väide: põhiõiguste harta artikli 41 ja õiguse olla ära kuulatud rikkumine

— Lisaks väidavad hagejad, et kostja võttis vaidlustatud otsuse vastu, ilma et ta oleks andnud hagejatele eelnevalt võimalust seisukoha võtmiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

30. aprillil 2014 esitatud hagi – Sabic Polyolefine versus komisjon

(Kohtuasi T-279/14)

(2014/C 223/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta otsus algatada ametlik uurimismenetlus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide: erilise hüvitamiskorra väära liigitamisega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja artiklit 108

— Hageja väidab, et menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1, ELTL artiklit 108 ja määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks ⁽¹⁾, artikli 13 lõiget 1, sest seaduses, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ette nähtud taastuenergia lisatasu ei kujuta endast riigi vahendite andmist ja taastuenergia lisatasu piiramine energia suurtarbijatele ei tähenda riigi vahenditest loobumist.